

under Nr. 10 b tilbage, er det, fordi dette Forslag ikke under Discussionen har fundet Understøttelse fra nogenjomhelst Side, og da jeg i Virkeligheden foretrækker mit principale Forslag, har jeg ikke fundet Anledning til at fastholde det andet. Jeg horer nu imidlertid, at det ærede Medlem fra Rolding (Berg) har optaget det, og jeg kan derfor ikke Andet end sige, hvad jeg fra først af har sagt, at jeg anseer dette Forslag for bedre og hensigtsmæssigere end Forslaget under Nr. 11. Jeg vil imidlertid tillade mig at opfordre det ærede Thing til at vedtage Forslaget Nr. 10 a, selv om det skulde findes fornødent senere at gjøre visse Forandringer deri, hvilket det da vil være nødvendigt at tage under Overveielse mellem 2den og 3die Behandling. Den Tanke, der er nedlagt i dette Forslag, er fra en Livsforfikkingsanstalts Standpunkt i Almindelighed saa ulige correctere end den, der er nedlagt i Forslaget under Nr. 11, at det ikke forekommer mig, der egentlig kan være Tvivl om, hvilken man bør foretrække. Hensigten dermed er jo at gjøre det muligt for den, der ønsker at reise Penge, at kunne give en Livsforfikkingspolice i Pant og derved opnaae det Pengelaan, han søger. Det er en Forretning, der saa almindeligt, saa dagligdags, kan jeg næsten sige, finder Sted, at der er al Anledning til at fremme den; men det er meget sjældent eller ialfald ingenlunde i de hyppigste Tilfælde, at den Mand, der vil reise et saadant Laan, iforveien har tegnet en Forsikkring, og naar det ikke er Tilfældet, naar man er nødt til at tegne en Forsikkring for at kunne reise Laanet, kan det kun lidt nytte, at man med Tillægspræmie kan erhverve en Sikkerhed mod Hensyn til Selvmord, da den først kommer til Gylldighed om 3 Aar; derved er, forekommer det mig, hele Virkningen deraf forspildt. Paa den anden Side synes det mig at være fuldkommen correct, at der i alle saadanne Tilfælde skal kunne have et Gjenkrav i den Forsikkredes Bo. Man maa nemlig ikke opfatte det som en Straf, at den Bedkommendes Efterladte ikke faae Policens Beløb udbetalt i det Tilfælde, at han tager Livet af sig; thi skulde det opfattes saaledes, maatte man i dette Tilfælde bære sig ad som i et andet, nemlig naar Bed-

kommende har besveget Anstalten ved sine Dødgivelser. I det sidste Tilfælde faaer han slet Intet udbetalt; men de Efterladte efter den, der tager sig af Dage, faae altid det matematiske Beløb udbetalt, det vil sige, hvad han indtil Dato har fortjent hos Anstalten; saa Meget og ikke mere. At han derimod skulde faae saa Meget udbetalt, som han vilde have fortjent hos Anstalten til den Dag, da han efter Naturens Orden vilde være afgaaet ved Døden, kan man dog ikke fordr. Her er altsaa ikke Spørgsmaal om Straf, men om et privatretligt Forhold, og dette Privatretlige tør ikke komme til at gaae ud over Trediemand, ligesaa lidt som det bør være Tilfældet i Brandforsikkingsstilfælde, saaledes som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) meget rigtigt bemærkede. Jeg vil tillade mig at oplæse 4 å 5 Parter af et meget anseet engelsk Livsforfikkingselskabs Statuter, nemlig Alliance, et af de Selskaber, der nyde den allerhøieste Anseelse, for at det kan sees, hvorledes Forholdet er ordnet i dette Selskab, i stor Overeensstemmelse med, hvad der er bestemt i andre vigtige udenlandsske Selskaber. Der er fastsat: „Assurancer tegnede af Personer paa deres eget Liv, som døe ved Duel eller ved Selvmord, eller som blive henrettede, ville blive annullerede med Hensyn til saadanne Personer, men forblive i Kraft, dersom en anden Person eller andre Personer have erholdt en bona fide“ — det vil sige i god Tro — „Interesse deri ved Overdragelse eller ved lovlig og retmæssig Hæftelse; Udstrækningen af en saadan Interesse maa da bevises til Compagniets Tilfredshed.“ Denne Bestemmelse stemmer i det Væsentlige med den, jeg her har opstillet, og jeg tillader mig saaledes at anbefale Forslaget under Nr. 10 a. Jeg troer derimod, at den Ret, der er ydet ved Forslaget under Nr. 11, er saa ringe, at man ikke af den Grund bør foretage nogen Forandring i Lovforslaget. Den er af den Natur, at man hellere maa lade dette Forhold staae hen, indtil det kan blive taget under en grundigere Overveielse, og indtil Anstaltens Tabeller om fornødent kunne blive forandrede derefter. Det er en yderst ringe Forandring, naar man skulde vedtage dette.